Spreektijd commissie samenleving 28 mei 2015

Marianne de Backker-Draijer – Speelplaats 33

Ik ben Marianne de Backker-Draijer. Ik heb een praktijk voor Speltherapie. Ik wil graag vertellen waar ik, en anderevaktherapeuten met mij, tegen aan loop. Dit is vooral een reactie op het antwoord van de wethouder bij vraag 5. De situatie die ik zal schetsen is vergelijkbaar met die van de andere praktijken die zijn aangesloten bij 023vaktherapeuten.

Ik heb een verzoek voor vergoeding van speltherapie vanuit de gemeente ingediend, omdat

de vaktherapieën al decennia lang een belangrijke plaats hebben binnen de Jeugdzorg, (Jeugd)GGZ en het (speciaal) onderwijs. Dit komt omdat ze door het non-verbale en ervaringsgerichte karakter uitermate geschikt zijn voor kinderen en jongeren. Kinderen vertellen namelijk via een andere weg dan de taal wat ze dwars zit en wat ze nodig hebben. Tevens is het een effectieve manier gebleken om klachten/problemen bij kinderen, zowel preventief als curatief, te behandelen.

De doelgroep van de 023vaktherapeuten bestaat grof weg uit twee groepen:

1. Kinderen en jongeren zonder diagnose volgens DSM IV
2. Kinderen en jongeren met een diagnose volgens DSM IV

Ad 1

De eerste groep, kinderen en jongeren zonder diagnose is te verdelen in twee groepen:

Licht problematiek zoals bijvoorbeeld faalangst, negatief zelfbeeld, sociaal emotionele achterstand, (loyaliteits) problemen na een echtscheiding, pesten/gepest worden, lichte gedragsproblemen en/of leerproblemen. Voor deze problemen wordt er bij een kind geen DSM IV diagnose gesteld.
Ouders zoeken hier vaak hulp voor omdat zij en/of school zich zorgen maken over de ontwikkeling van het kind.
Op tijd behandelen middels vaktherapie kan ernstiger klachten en problemen zoals, zoals een depressie, een angststoornis of (ernstige) gedragsproblemen voorkomen. Vaktherapie kan dus preventief ingezet worden.
Een vaktherapeut is ook opgeleid om een eventuele DSM IV diagnose te herkennen en kan dan, indien nodig, verwijzen voor nader onderzoek en/of in overleg met een collega de therapie verder vorm geven.

- Zware problematiek zoals probleemgedrag door opvoedingsproblemen, ouder-kind problematiek, emotieregulatie, vechtscheidingen, kinderen in een pleegzorg situatie. Ook voor deze groep betalen ouders vaktherapie bij een vrijgevestigde vaktherapeut zelf, ook al zijn er vaak al andere hulpverleners in beeld (geweest) of is er zelfs een gezinsvoogd.

Het is voorgekomen dat een gezinsvoogd behandeling bij een (vrijgevestigde) vaktherapeut indiceert, maar in samenwerking met de betrokken school en instellingen als OCK het Spalier/JeugdRiagg dit niet kunnen bieden. Er werd geen financiële oplossing voor gevonden om behandeling bij een vrijgevestigde vaktherapeut te geven.

Ad2

Kinderen en jongeren die eerder een DSM IV diagnose, zoals ADHD, stoornissen in het autisme spectrum, depressie, hechtingsproblematiek, trauma, angststoornissen of gedragsproblemen gekregen hebben, hebben ook veel baat bij behandeling middels vaktherapie.

We zien dat kinderen en jongeren in het speciaal onderwijs, REC 4 onderwijs of kinderen die juist met wat extra steun in het basisonderwijs willen en kunnen blijven veelal aangemeld worden voor vaktherapie. Deze kinderen hebben soms eerder hulp gehad bij een GZ-psycholoog, psychotherapeut of psychiater met niet altijd voldoende resultaat omdat de behandeling te verbaal was, niet of niet volledig aansloot bij de ontwikkelingsmogelijkheden van het kind.

Sommige kinderen hebben soms nog steeds contact met een GZ-psychoog of psychiater wegens medicatie controle of ouder gesprekken. Hierdoor ontstaat de situatie dat ouders zelf vaktherapie betalen, maar daarnaast ook 'gratis' hulp krijgen bij gecontracteerde instellingen.

Voor beide doelgroepen geldt vaak dat ouders bewust kiezen voor de laagdrempelige hulp van een (vrij gevestigde) vaktherapeut die een therapie biedt welke maatwerk levert voor elke kind.

Een vaktherapeut ziet waar het kind tegenaan loopt en bespreekt met de omgeving van het kind, ouders en school, wat een prettiger aanpak zou zijn voor het kind, waardoor het kind beter kan functioneren. Omgeving en kind raken zo beter op elkaar afgestemd.

Voor beide doelgroepen geldt ook dat ouders nu de therapie zelf betalen. De wethouder schrijft in zijn antwoord op vraag 5 dat een klein deel van de ouders de therapie niet kan betalen, maar in de praktijk is dat juist een grote groep. Sommige ouders hebben de juiste verzekeraar én het juiste aanvullende pakket om de sessies gedeeltelijk (€25,- €30, 40,- van de €70,-) vergoed te krijgen. Maar veel ouders kunnen wegens financiële redenen een behandeling niet aan gaan of afmaken.

Ik wil u daarom vragen om tot een oplossing te komen voor vergoeding van vaktherapie door de gemeente, zodat alle ouders de mogelijkheid krijgen hun kind te laten behandelen door de therapeut die aansluit bij de hulpvraag en problematiek van hun kind en waar zij vertrouwen in hebben.